

• Παρεμβολή

- Η παρεμβολή είναι ένας τρόπος προσέγγισης συναρτήσεων με "απλούστερες" συναρτήσεις που έχουν διάφορες επιθυμητές ιδιότητες όπως οι τιμές τους υπολογίζονται εύκολα, ολοκληρώνονται εύκολα, παραγωγίζονται εύκολα κ.λ.π.

Έστω f μια πραγματική συνάρτηση μιας πραγματικής μεταβλητής και $\{x_0, \dots, x_n\}$ ένα σύνολο $n+1$ ανά δύο διαφορετικών σημείων του πεδίου ορισμού της στα οποία είναι γνωστές οι τιμές της f .

- Υπάρχουν 2 είδη παρεμβολής:

α) Παρεμβολή Lagrange

β) Παρεμβολή Hermite

- Στην παρεμβολή Lagrange ζητείται μια συνάρτηση ϕ από ένα προκαθορισμένο σύνολο συναρτήσεων τ.ω. η ϕ να παρεμβάλλεται στα σημεία $(x_i, f(x_i)), i=0, \dots, n$, δηλαδή,

$$\phi(x_i) = f(x_i), i=0, \dots, n.$$

Με άλλα λόγια το γράφημα της συνάρτησης ϕ να διέρχεται από τα σημεία $(x_i, f(x_i)), i=0, \dots, n$

- Στην παρεμβολή Hermite ζητείται επι πλέον οι τιμές παραχΰγων συγκεκριμένων τάξης τις ϕ να συμπίπτουν με αντίστοιχες τις f .

→ Η παρεμβολή στην πράξη γίνεται συνήθως με πολυώνυμα, με κατά τμήματα πολυωνυμικές συναρτήσεις ή με ριτές συναρτήσεις (λόγο πολυωνύμων).

• Πολυωνυμική παρεμβολή:

• Θεώρημα (Παρεμβολή τύπου Lagrange).

Έστω $x_0, \dots, x_n \in \mathbb{R}$ ανά δύο διαφορετικά σημεία μεταξύ τους, και $y_0, \dots, y_n \in \mathbb{R}$

Τότε υπάρχει ακριβώς ένα πολυώνυμο p βαθμού το πολύ n (γράφουμε \mathbb{P}_n) τ.ω. $p(x_i) = y_i, i=0, \dots, n$

→ Απόδειξη:

Αν θέσουμε $p(x) = a_0 + a_1 x + \dots + a_n x^n$ με άγνωστους συντελεστές a_0, \dots, a_n , τότε το \oplus είναι ένα γραμμικό σύστημα ως προς a_0, \dots, a_n , με $n+1$ άγνωστους και $n+1$ εξισώσεις. Το αντίστοιχο ομογενές γραμμικό σύστημα είναι:

$$\oplus q \in \mathbb{P}_n \quad q(x_i) = 0, \quad i=0, \dots, n$$

Το q είναι το πολύ βαθμού n και έχει τουλάχιστον $n+1$ ρίζες, άρα είναι το μηδενικό πολυώνυμο.

Διδαξή το αντίστοιχο ομογενές γραμμικό σύστημα έχει μόνο την τετριμμένη λύση. Άρα το αρχικό σύστημα \oplus έχει ακριβώς μία λύση.

Αν f μία συνάρτηση και $p \in \mathbb{P}_n$ τ.ω.

$$p(x_i) = f(x_i), \quad i=0, \dots, n$$

με x_0, \dots, x_n ανά δύο διαφορετικά μεταξύ τους, τότε λέμε ότι p παρεμβάλλεται στην f .

Θεώρημα (Παράσταση του σφάλματος παρεμβολής)

Έστω $n \in \mathbb{N}_0$, $f \in C^{n+1}[a, b]$, $x_0, \dots, x_n \in [a, b]$ ανά δύο διαφορετικά μεταξύ τους, και παίρνω και $p \in \mathbb{P}_n$ τ.ω.

$$p(x_i) = f(x_i), \quad i=0, \dots, n$$

Τότε ισχύει,

$$\forall x \in [a, b] \exists \xi = \xi(x) \in (a, b)$$

↑
εξαρτάται από το x

$$(*) \quad f(x) - p(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!} \prod_{i=0}^n (x - x_i)$$

Απόδειξη:

1^η Περίπτωση: $x \in \{x_0, \dots, x_n\}$

Τότε η $(*)$ ισχύει για κάθε $\xi \in (a, b)$

2^η Περίπτωση: $x \in [a, b]$, $x \notin \{x_0, \dots, x_n\}$

- Ορίζουμε τις συναρτήσεις,

$$\Phi(t) = \prod_{i=0}^n (t - x_i), \quad t \in [a, b]$$

και

$$\varphi(t) = f(t) - p(t) - \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} \cdot \Phi(t), \quad t \in [a, b]$$

→ αριθμός, το x το έχω σταθεροποιήσει.

Ιδιότητες της φ : $\varphi \in C^{n+1}[a, b]$

$$\varphi(x_i) = 0, \quad i = 0, \dots, n$$

$$\varphi(x) = f(x) - p(x) - \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} \cdot \Phi(x) = 0$$

Συμπέρασμα: Η φ έχει στο $[a, b]$ τουλάχιστον $n+2$ διαφορετικές ρίζες.

Σύμφωνα με το θεώρημα του Rolle:

η φ' έχει στο (a, b) τουλάχιστον $n+1$ διαφορετικές ρίζες

η φ'' έχει στο (a, b) τουλάχιστον n διαφορετικές ρίζες

⋮

η $\varphi^{(n+1)}$ έχει στο (a, b) τουλάχιστον 1 ρίζα. Έστω ξ .

Συνεπώς, $\varphi^{(n+1)}(\xi) = 0$, $\xi \in (a, b)$

$$\Phi(t) = t^{n+1} + q(t) \quad q \in \mathbb{P}_n$$

Αλλά,

$$\varphi^{(n+1)}(t) = \underbrace{f^{(n+1)}(t)}_{=0} - \underbrace{p^{(n+1)}(t)}_{=0} - \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} \underbrace{\Phi^{(n+1)}(t)}_{(n+1)!}$$

Άρα, $f^{(n+1)}(\xi) - \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} (n+1)! = 0 (=)$

$$f(x) - p(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!} \Phi(x)$$

Αυτή είναι η $(*)$.

08/05/2018

Θεώρημα

$x_0, x_1, \dots, x_n \in [a, b]$ ανά δύο διαφορετικά

$$f \in C^{n+1}[a, b]$$

$$p \in \mathbb{P}_n \quad p(x_i) = f(x_i) \quad , i=0, \dots, n$$

Τότε,

$$\forall x \in [a, b] \exists \xi = \xi(x) \in (a, b)$$

$$f(x) - p(x) = \frac{f^{(n+1)}(\xi)}{(n+1)!} \prod_{i=0}^n (x - x_i)$$

Πόρισμα:

$$\underbrace{\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - p(x)|}_{= \|f - p\|_\infty} \leq \frac{1}{(n+1)!} \|f^{(n+1)}\|_\infty \cdot \max_{a \leq x \leq b} \left| \prod_{i=0}^n (x - x_i) \right|$$

Παράσταση και υπολογισμός του πολωνύμου παρεμβολής

a) Παράσταση σε μορφή του Lagrange

$x_0, \dots, x_n \in \mathbb{R}$ ανά δύο διαφορετικά

Για κάθε $i, i=0, \dots, n$ υπάρχει $L_i \in \mathbb{P}_n$ τ.ω.

$$L_i(x_j) = \delta_{ij} = \begin{cases} 1, & \text{για } i=j \\ 0, & \text{για } i \neq j \end{cases}$$

Αφού τα $x_0, \dots, x_{i-1}, x_{i+1}, \dots, x_n$ είναι ρίζες του L_i , έχουμε,

$$L_i(x) = a_i \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n (x - x_j)$$

→ Για $x = x_i$ έχουμε,

$$1 = a_i \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n (x_i - x_j)$$

ορα,

$$a_i = \frac{1}{\prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n (x_i - x_j)}$$

• Συμπέρασμα

$$L_i(x) = \prod_{\substack{j=0 \\ j \neq i}}^n \frac{x - x_j}{x_i - x_j} \quad i=0, \dots, n$$

Τα L_0, \dots, L_n λέγονται πολυώνυμα του Lagrange ως προς τα σημεία x_0, \dots, x_n .

Ισχυρισμός: Το $p \in \mathbb{P}_n$ τ.ω. $p(x_i) = f(x_i)$, $i=0, \dots, n$ γράφεται στη μορφή,

$$\textcircled{1} \quad p(x) = \sum_{i=0}^n \underbrace{f(x_i)}_{\text{αριθμοί}} L_i(x)$$

Η $\textcircled{1}$ λέγεται παράσταση του πολωνύμου παρεμβολής της f σε μορφή του Lagrange.

Συμβολίζουμε με $q(x)$ το δεξιό μέλος της $\textcircled{1}$.

Ιδιότητες του q : $q \in \mathbb{P}_n$

$$q(x_j) = \sum_{i=0}^n f(x_i) \underbrace{L_i(x_j)}_{\delta_{ij}} = f(x_j), \quad j=0, \dots, n$$

Λόγω της μοναδικότητας του πολωνύμου παρεμβολής συμπαίρνουμε ότι $q=p$, δηλαδή ισχύει η $\textcircled{1}$.

Πλεονεκτήματα:

Η απλότητα αυτής της παράστασης είναι το βασικό της πλεονέκτημα που την καθιστά πολύ χρήσιμη για θεωρητικούς σκοπούς.

Μειονεκτήματα:

- i) Παρεμβολή σε ένα επιπλέον σημείο απαιτεί τον εκ νέου υπολογισμό όλων των L_i .
- ii) Ο υπολογισμός της τιμής του p σε ένα σημείο με την $\textcircled{1}$ απαιτεί πάρα πολλές πράξεις.

→ Στην πράξη χρησιμοποιείται σπάνια.

β) Παράσταση σε μορφή του Νεύτωνα

Έστω $x_0, \dots, x_n \in \mathbb{R}$ ανά δυο διαφορετικά και $y_0, \dots, y_n \in \mathbb{R}$

- Θέλουμε να υπολογίσουμε $p \in \mathbb{P}_n$ τ.ω. $p(x_i) = y_i, i=0, \dots, n$ ② ↓

Γράφουμε το p στη μορφή,

$$\textcircled{3} \quad p(x) = a_0 + a_1(x-x_0) + a_2(x-x_0)(x-x_1) + \dots + a_n(x-x_0) \cdot \dots \cdot (x-x_{n-1})$$

με άγνωστους συντελεστές a_0, \dots, a_n .

• Για $x = x_0$: $p(x_0) = a_0 \rightarrow a_0 = y_0$

• Για $x = x_1$: $p(x_1) = \underbrace{a_0}_{=y_0} + a_1(x_1 - x_0) \rightarrow a_1 = \frac{y_1 - y_0}{x_1 - x_0}$

Ιδέα: Με το p στη μορφή $\textcircled{3}$, το $\textcircled{2}$ είναι ένα γραμμικό σύστημα με $n+1$ συντελεστές και $n+1$ άγνωστους με πίνακα συντελεστών κάτω τριγωνικό πίνακα.

Τέτοια συστήματα λύνονται με τρόπο εντελώς αντίστοιχο της οπισθοδρόμησης.

β) Παράσταση του πολυώνυμου παρεμβολής σε μορφή Νεύτωνα.

$$(*) \quad p(x) = a_0 + a_1(x-x_0) + a_2(x-x_0)(x-x_1) + \dots + a_n(x-x_0)(x-x_1) \cdot \dots \cdot (x-x_{n-1})$$

• Πλεονεκτήματα:

i) Έχοντας το πολυώνυμο στη μορφή (*), μπορούμε να υπολογίσουμε τιμές με το σχήμα Horner:

$$p(x) = a_0 + (x-x_0)(a_1 + (x-x_1)(a_2 + \dots + (x-x_{n-1})a_n \dots))$$

ii) Προσθέτοντας στην παράσταση (*) έναν μόνο όρο της μορφής,

$$a_{n+1}(x-x_0)(x-x_1) \cdot \dots \cdot (x-x_n),$$

προσδιορίζουμε μόνο τη νέα τιμή του a_{n+1} και παίρνουμε το πολυώνυμο παρεμβολής στα σημεία $x_0, \dots, x_{n-1}, x_n, x_{n+1}$.

→ Εντελώς αντίστοιχα μπορούμε να αφαιρέσουμε ένα σημείο παρεμβολής κτλ.

• Μειονεκτήματα:

i) Η παράσταση δεν είναι κατάλληλη για θεωρητικούς σκοπούς.

(*) Ένας συστηματικός τρόπος προσδιορισμού των συντελεστών

a_0, \dots, a_n στην $(*)$ είναι με τις λεγόμενες διαίρεμένες διαφορές

γ) Διαίρεμένες διαφορές

Έστω $f \in C[a, b]$,

$x_0, x_1, \dots \in [a, b]$ και $x_i \neq x_j$ για $i \neq j$.

Τότε ορίζουμε επαγωγικά ως προς i :

$$\Delta^0(x_0)(f) := f(x_0)$$

$$\Delta^i(x_0, x_1, \dots, x_i)(f) = \frac{\Delta^{i-1}(x_1, \dots, x_i)(f) - \Delta^{i-1}(x_0, \dots, x_{i-1})(f)}{x_i - x_0}, \quad i \geq 1$$

→ Ο αριθμός $\Delta^i(x_0, x_1, \dots, x_i)$ λέγεται διαίρεμένη διαφορά τάξης i της f ως προς τα σημεία x_0, \dots, x_i

Αν p στην $(*)$ είναι το πολυώνυμο παρεμβολής μιας συνάρτησης f στα σημεία x_0, \dots, x_n , τότε,

$$a_i = \Delta^i(x_0, \dots, x_i)(f), \quad i=0, \dots, n$$

• Πίνακας Διατεταμένων Διαφορών :

	$n=0$	$n=1$	$n=2$	\dots
x_0	$\Delta^0(x_0)(f)$			
x_1	$\Delta^0(x_1)(f)$	$\Delta^1(x_0, x_1)(f)$		
x_2	$\Delta^0(x_2)(f)$	$\Delta^1(x_1, x_2)(f)$	$\Delta^2(x_0, x_1, x_2)(f)$	

↑
κάτω τριγωνι-
κός πίνακας.

• Παρεμβολή σε ένα σημείο κατά Aitken-Neville

Θέμα : Ζητείται η τιμή του πολυωνύμου παρεμβολής $p \in \mathbb{P}_n$ μιας συνάρτησης f στα σημεία x_0, \dots, x_n μόνο σε ένα σημείο.

Ιδέα : Έστω $p_1, p_2 \in \mathbb{P}_n$ τα πολυώνυμα παρεμβολής μιας συνάρτησης f στα σημεία,

x_m, \dots, x_{m+n} και

$x_{m+1}, \dots, x_{m+n+1}$

Ισχυρισμός : Το $q \in \mathbb{P}_{n+1}$, $q(x) = \frac{1}{x_{m+n+1} - x_m} \begin{vmatrix} p_1(x) & x_m - x \\ p_2(x) & x_{m+n+1} - x \end{vmatrix}$

παρεμβάλλεται στα σημεία,

$x_m, x_{m+1}, \dots, x_{m+n}, x_{m+n+1}$

Απόδειξη ισχυρισμού:

$$q(x_m) = \frac{1}{x_{m+n+1} - x_m} \begin{vmatrix} f(x_m) & 0 \\ p_2(x_m) & x_{m+n+1} - x_m \end{vmatrix} = f(x_m)$$

$$q(x_{m+n+1}) = \frac{1}{x_{m+n+1} - x_m} \begin{vmatrix} p_1(x_{m+n+1}) & x_m - x_{m+n+1} \\ f(x_{m+n+1}) & 0 \end{vmatrix} = f(x_{m+n+1})$$

(Για τα υπόλοιπα σημεία)

Για $i \in \{m+1, \dots, m+n\}$ έχουμε

$$q(x_i) = \frac{1}{x_{m+n+1} - x_m} \begin{vmatrix} f(x_i) & x_m - x_i \\ f(x_i) & x_{m+n+1} - x_i \end{vmatrix} = f(x_i)$$

Το πολυώνυμο παρεμβολής υπολογίζεται με πίνακα αντίστοιχο με εκείνου των διαιρεμένων διαφορών (Βιβλίο σελ. 185)

- Συμπεριφορά του πολυωνύμου παρεμβολής για μεγάλο n .

• Θεώρημα (Θεώρημα του Faber)

Για κάθε πίνακα σημείων παρεμβολής,

$$\begin{array}{ccc} x_{00} & & \\ x_{10} & x_{11} & \\ x_{20} & x_{21} & x_{22} \\ \vdots & \vdots & \vdots \end{array}$$

με $x_{ni} \in [-1, 1]$, $i=0, \dots, n$

υπάρχει $f \in C[-1, 1]$ τ.ω. αν $p_n \in \mathbb{P}_n$ το πολυώνυμο παρεμβολής της f στα σημεία x_{n0}, \dots, x_{nn} , τότε,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sup_{-1 \leq x \leq 1} (\max_{-1 \leq x \leq 1} |f(x) - p_n(x)|) = \infty,$$

δηλαδή υπάρχει υπακολουθία n_k τ.ω.

$$\lim_{n_k \rightarrow \infty} (\max_{-1 \leq x \leq 1} |f(x) - p_{n_k}(x)|) = \infty$$

• Παρεμβολή τύπου Hermite

Έστω $m_0, m_1, \dots, m_n \in \mathbb{N}_0$

$N := m_0 + m_1 + \dots + m_n + 1$, και

$M = \max(m_0, \dots, m_n)$

Αν $x_0, \dots, x_n \in [a, b]$ ανά δύο διαφορετικά σημεία και

$f \in C^M[a, b]$, τότε "το πρόβλημα παρεμβολής Hermite":

Ζητείται $p \in \mathbb{P}_N$ τ.ω.

$$(*) \begin{cases} p^{(i)}(x_0) = f^{(i)}(x_0) & , i=0, \dots, m_0 \\ p^{(i)}(x_1) = f^{(i)}(x_1) & , i=0, \dots, m_1 \\ \vdots \\ p^{(i)}(x_n) = f^{(i)}(x_n) & , i=0, \dots, m_n \end{cases}$$

Λύνεται μονοσήμαντα.

Απόδειξη:

Το $\textcircled{*}$ είναι ένα γραμμικό σύστημα με $N+1$ αγνώστους (τους συντελεστές του ρ) και:

$$(m_0+1) + (m_1+1) + \dots + (m_n+1) = \underbrace{(m_0+m_1+\dots+m_n)}_{=N} + n+1 =$$

$$= N+1 \text{ εξισώσεις.}$$

Εστω $q \in \mathbb{P}_N$ η λύση του αντίστοιχου ομογενούς γραμμικού συστήματος. Το q έχει τουλάχιστον:

$$\underbrace{(m_0+1)}_{\substack{\text{πολλαπλό-} \\ \text{τητα ρίζας} \\ x_0}} + \underbrace{(m_1+1)}_{\substack{\text{πολλαπλό-} \\ \text{τητα ρίζας} \\ x_1}} + \dots + (m_n+1) = N+1 \text{ ρίζες (μετρώντας} \\ \text{και την πολλαπλότητα των ριζών)}$$

Άρα $q=0$, οπότε το αρχικό πρόβλημα $\textcircled{*}$ λύνεται μονοσήμαντα.

→ Η πιο συνηθισμένη περίπτωση παρεμβολής Hermite είναι όταν $m_0 = m_1 = \dots = m_n = 1$, δηλαδή,

Ζητείται $\rho \in \mathbb{P}_{2n+1}$ τ.ω.

$$\textcircled{**} \left. \begin{array}{l} \rho(x_i) = f(x_i) \\ \rho'(x_i) = f'(x_i) \end{array} \right\} i = 0, \dots, n$$

• Θεώρημα (Παράσταση του σφάλματος παρεμβολής τύπου Ηερμιτε)

Έστω $[a, b] \in \mathbb{R}$, $x_0, \dots, x_n \in [a, b]$ ανά δύο διαφορετικά μεταξύ τους,

και $f \in C^{2n+2}[a, b]$

Έστω $p \in \mathbb{P}_{2n+1}$ το πολυώνυμο που ικανοποιεί την

(**). Τότε $\forall x \in [a, b] \exists \xi = \xi(x) \in (a, b)$ τ.ω.

$$\oplus \quad f(x) - p(x) = \frac{f^{(2n+2)}(\xi)}{(2n+2)!} \prod_{i=0}^n (x - x_i)^2$$

Απόδειξη:

Για $x \in \{x_0, \dots, x_n\}$ η \oplus ισχύει για κάθε $\xi \in (a, b)$.

Έστω $x \in [a, b]$, $x \notin \{x_0, \dots, x_n\}$.

Υποθέτουμε χωρίς περιορισμό της γενικότητας ότι $x_0 < x_1 < x < \dots < x_n$.

Έστω ότι $x \in (x_j, x_{j+1})$ για κάποιο $j \in \{0, \dots, n-1\}$

(Οι περιπτώσεις $a \leq x < x_0$ και $x_n < x \leq b$ αντιμετωπίζονται αντίστοιχα)

Θέτουμε
$$\Psi(t) = \prod_{i=0}^n (t - x_i)^2$$

και

$$\psi(t) = f(t) - p(t) - \frac{f(x) - p(x)}{\Psi(x)} \Psi(t), \text{ για } t \in [a, b]$$

Ιδιότητες της ψ :

$$\psi \in C^{2n+2} [a, b]$$

$$\psi(x_0) = \psi(x_1) = \dots = \psi(x_j) = \psi(x) = \psi(x_{j+1}) = \dots = \psi(x_n) = 0$$

→ Επομένως, σύμφωνα με το Θεώρημα του Rolle υπάρχουν σημεία ξ_0, \dots, ξ_n τ.ω.

$$x_0 < \xi_0 < x_1 < \xi_1 < x_2 < \dots < \xi_{j-1} < x_j < \xi_j < x < \xi_{j+1} < x_{j+1} < \dots < \xi_n < x_n$$

$$\text{τ.ω. } \psi'(\xi_i) = 0, \quad i = 0, \dots, n$$

Επιπλέον

$$\psi'(x_i) = 0, \quad i = 0, \dots, n.$$

Συμπέρασμα:

Η ψ' έχει στο $[a, b]$ τουλάχιστον $2n+2$ ρίζες

Rolle

↓ Η ψ'' έχει στο (a, b) τουλάχιστον $2n+1$ ρίζες

⋮

Η $\psi^{(2n+2)}$ έχει στο (a, b) τουλάχιστον 1 ρίζα, έστω ξ .

$$\text{Η } \psi^{(2n+2)}(\xi) = 0$$

Αλλά,

$$\psi^{(2n+2)}(t) = f^{(2n+2)}(t) - \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} (2n+2)!$$

Όμως, $\Phi(t) = \prod_{i=0}^n (t-x_i)^2 = t^{2n+2} + q(t)$, $q \in \mathbb{P}_{2n+1}$

→ Οπότε για $t=\xi$ έχουμε,

$$f^{(2n+2)}(\xi) = \frac{f(x) - p(x)}{\Phi(x)} (2n+2)! \Rightarrow$$

$$\Rightarrow f(x) - p(x) = \frac{f^{(2n+2)}(\xi)}{(2n+2)!} \Phi(x)$$

Σφάλμα παρεμβολής στη γενική περίπτωση $*$:

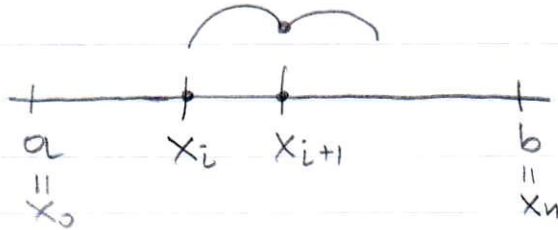
$f \in C^{N+1}[a, b]$ τότε,

$\forall x \in [a, b] \exists \xi = \xi(x) \in (a, b)$ τ.ω.

$$f(x) - p(x) = \frac{f^{(N+1)}(\xi)}{(N+1)!} \left((x-x_0)^{m_0+1} \cdot (x-x_1)^{m_1+1} \cdot \dots \cdot (x-x_n)^{m_n+1} \right)$$

Παρεμβολή με splines

Έστω $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του διαστήματος $[a, b]$. Splines ως προς αυτόν τον διαμερισμό λέγονται γενικά, συναρτήσεις που σε κάθε υποδιάστημα $[x_i, x_{i+1}]$ έχουν μια συγκεκριμένη μορφή, π.χ. είναι πολυώνυμα βαθμού το πολύ m .

- Συχνά απαιτείται και κάποια ομαλότητα (στους κόμβους του διαμερισμού)

Θα ασχοληθούμε πρώτα με μια ειδική, ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περίπτωση.

• Ορισμός (Ομαλή spline) :

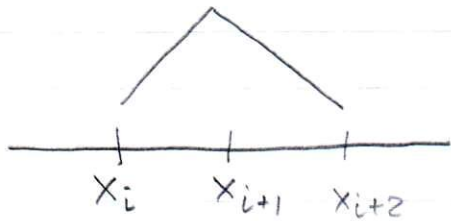
Έστω $[a, b]$ ένα διάστημα, $\Delta: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του, και $m \in \mathbb{N}$. Τα στοιχεία του χώρου,

$$S_m(\Delta) = \{s \in C^{m-1}[a, b] :$$

$$s|_{[x_i, x_{i+1}]} \in \mathbb{P}_m, i = 0, \dots, n-1\}$$

Λέγονται ομαλές (πολυωνυμικές) splines ως προς τον διαμερισμό Δ .

Στην πράξη χρησιμοποιούνται πολύ συχνά οι χώροι $S_1(\Delta)$ και $S_3(\Delta)$

Παρεμβολή με συνεχείς τριματικά γραμμικές συναρτήσεις

$$S_1(\Delta) = \left\{ s \in C^1[a, b] : s|_{[x_i, x_{i+1}]} \in \mathbb{P}_1, i = 0, \dots, n-1 \right\}$$

Ορίζουμε τις συναρτήσεις, ϕ_0, \dots, ϕ_n

$$\phi_0(x) = \begin{cases} -\frac{x-x_1}{x_1-x_0}, & x \in [x_0, x_1] \\ 0, & \text{διαφορετικά} \end{cases}$$

$$\phi_i(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{x_i-x_{i-1}}, & x \in [x_{i-1}, x_i], \\ -\frac{x-x_{i+1}}{x_{i+1}-x_i}, & x \in [x_i, x_{i+1}] \\ 0, & \text{διαφορετικά.} \end{cases} \quad i=1, \dots, n-1$$

$$\phi_n(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{n-1}}{x_n-x_{n-1}}, & x \in [x_{n-1}, x_n] \\ 0, & \text{διαφορετικά} \end{cases}$$

Προφανώς $\phi_i \in S_1(\Delta)$, $i=0, \dots, n$

Ισχυρισμός : ϕ_0, \dots, ϕ_n γραμμικά ανεξάρτητα

$$\sum_{i=0}^n c_i \phi_i = 0 \Rightarrow \sum_{i=0}^n c_i \underbrace{\phi_i(x_j)}_{=\delta_{ij}} = 0, \quad j=0, \dots, n$$

$$c_j = 0, \dots, n$$

Ισχυρισμός : $s \in S_1(\Delta) \Rightarrow s = \sum_{i=0}^n s(x_i) \phi_i$

Συμπέρασμα : $\{\phi_0, \dots, \phi_n\}$ βάση του $S_1(\Delta)$

$$\dim S_1(\Delta) = n+1$$

Παρεμβολή

Έστω $f \in C[a, b]$. Τότε υπάρχει ακριβώς μια $s \in S_1(\Delta)$

Τ.ω.

$$s(x_i) = f(x_i), \quad i=0, \dots, n$$

Μάλιστα,

$$s(x) = \sum_{i=0}^n f(x_i) \phi_i(x)$$

Θεώρημα (Εκτίμηση του σφάλματος παρεμβολής με τριγωνικά γραμμικές συναρτήσεις).

Έστω $f \in C^2[a, b]$, $\Delta: a = x_0 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του $[a, b]$, και $s \in S_1(\Delta)$ τ.ω.

$$s(x_i) = f(x_i), \quad i = 0, \dots, n$$

Αν $h = \max_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_{i-1})$, τότε

$$\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq \frac{h^2}{8} \max_{a \leq x \leq b} |f''(x)|$$

• Απόδειξη:

Έστω $p_i \in \mathbb{P}_1$ τ.ω.

$$\begin{cases} p_i(x_i) = f(x_i) \\ p_i(x_{i+1}) = f(x_{i+1}) \end{cases}$$

(Μάλιστα ισχύει ότι, $p(x) = f(x_i) + \frac{f(x_{i+1}) - f(x_i)}{x_{i+1} - x_i} (x - x_i)$)

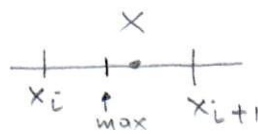
Τώρα

- ① $\forall x \in [x_i, x_{i+1}] \quad s(x) = p_i(x)$,
- ② $\forall x \in [x_i, x_{i+1}] \quad \exists \xi(x) \in (x_i, x_{i+1})$

$$f(x) - p_i(x) = \frac{f''(\xi(x))}{2} (x - x_i)(x - x_{i+1})$$

Άρα, για $x \in [x_i, x_{i+1}]$, έχουμε

$$|f(x) - s(x)| \stackrel{\textcircled{1}}{=} |f(x) - p_i(x)| \stackrel{\textcircled{2}}{=} \frac{1}{2} |(x - x_i)(x - x_{i+1})| \cdot |f''(\xi(x))|$$

$$\leq \frac{1}{2} \underbrace{(x-x_i)(x_{i+1}-x)}_{\leq \frac{(x_{i+1}-x_i)^2}{4}} \cdot \max_{a \leq x \leq b} |f''(x)|$$

$$\leq \frac{1}{8} h^2 \max_{a \leq x \leq b} |f''(x)|$$

→ ανεξάρτητο του i

Επομένως,

$$\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq \frac{h^2}{8} \max_{a \leq x \leq b} |f''(x)|$$

• Παρεμβολή με κυβικές splines

Έστω $\Delta: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του $[a, b]$

Ο γραμμικός χώρος $S_3(\Delta)$ αποτελείται από τις συναρτήσεις που είναι δύο φορές συνεχώς παραγωγίσιμες στο $[a, b]$ και είναι σε κάθε υποδιάστημα $[x_i, x_{i+1}]$ κυβικά πολυώνυμα.

Τα στοιχεία του $S_3(\Delta)$ λέγονται κυβικές splines.

Ερώτημα: Αν $f \in C[a, b]$, υπάρχει $s \in S_3(\Delta)$ τ.ω.

$$(*) \quad s(x_i) = f(x_i), \quad i = 0, \dots, n \quad ;$$

Το $(*)$ είναι ένα γραμμικό σύστημα με αγνώστους τους συντελεστές της s σε κάθε υποδιάστημα.

Πλήθος αγνώστων : $4 \cdot n$

(4 συντελεστές σε καθένα των υποδιαστήματων
 $[x_i, x_{i+1}]$, $i = 0, \dots, n-1$)

Συνθήκες παρεμβολής : $2 \cdot n$

(δύο συνθήκες στα άκρα κάθε υποδιαστήματος)
Εξασφαλίζουν και συνέχεια τις S !

Συνθήκες συνέχειας τις S' στους κόμβους x_1, \dots, x_{n-1} : $n-1$

→ Όμοια S'' : $n-1$ (συνθήκες)

Συνολικά έχουμε,

$$2n + (n-1) + (n-1) = \boxed{4n - 2} \text{ συνθήκες}$$

Απάντηση στο ερώτημα :

Για να έχει μοναδική λύση στο πρόβλημα παρεμβολής απαιτούνται δύο ακόμα συνθήκες!

Θεώρημα : Έστω $f \in C^1[a, b]$

και $\Delta : a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του $[a, b]$. Τότε υπάρχει ακριβώς μία $S \in S_3(\Delta)$ τ.ω.

$$\textcircled{1} \begin{cases} S(x_i) = f(x_i), & i = 0, \dots, n, \\ S'(x_0) = f'(x_0) \\ S'(x_n) = f'(x_n) \end{cases}$$

• Θεώρημα:

Έστω $f \in C^2[a, b]$, $n \in \mathbb{N}$, $h = \frac{b-a}{n}$

και $\Delta_h: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ομοιόμορφος διαμερισμός του $[a, b]$ με βήμα h .

Τότε υπάρχει μια συνάρτηση $s \in S_3(\Delta_h)$, τ.ω.

$$\textcircled{2} \quad \begin{cases} s(x_i) = f(x_i), i=0, \dots, n \\ s''(x_0) = f''(x_0) \\ s''(x_n) = f''(x_n) \end{cases}$$

• Ορισμός: Κυβικές splines με την ιδιότητα $s''(a) = s''(b) = 0$ λέγονται φυσικές κυβικές splines.

• Θεώρημα: Έστω $f \in C[a, b]$, ...

Τότε υπάρχει ακριβώς μια φυσική κυβική spline $s \in S_3(\Delta)$ τ.ω.

$$\textcircled{3} \quad s(x_i) = f(x_i), i=0, \dots, n$$

→ Τα $\textcircled{1}$, $\textcircled{2}$, $\textcircled{3}$ γράφονται ως γραμμικά συστήματα με πίνακες συντελεστών με αυστηρά κυριαρχική διαγώνιο.

Θεώρημα (Εκτίμηση του σφάλματος παρεμβολής με κυβικές splines)

Έστω $f \in C^4[a, b]$, $\Delta = a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του $[a, b]$ και $s \in S_3(\Delta)$ η παρεμβάλλουσα κυβική spline που ικανοποιεί την (1).

Τότε υπάρχει σταθερά C , ανεξάρτητη στο Δ και την f , τ.ω.,

$$\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq C h^4 \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|,$$

$$\text{με } h = \max_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_{i-1})$$

Μάλιστα η μικρότερη δυνατή τιμή της C είναι

$$C = \frac{5}{384}$$

$$\text{Συνοψίως, } \max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq \frac{5}{384} h^4 \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|$$

$$\Rightarrow \|f - s\|_{\infty} \leq \frac{5}{384} h^4 \|f^{(4)}\|_{\infty}$$

• Κυβικές Splines του Hermite

• Ορισμός (κυβικές splines του Hermite)

Έστω $[a, b] \subset \mathbb{R}$ και $\Delta: a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του.
Συναρτήσεις $s \in C^1[a, b]$ τ.ω.

$$s|_{[x_i, x_{i+1}]} \in \mathbb{P}_3, \quad i=0, \dots, n-1$$

λέγονται κυβικές splines του Hermite ως προς τον διαμερισμό Δ .

• Θεώρημα (Παρεμβολή με κυβικές splines του Hermite)

Έστω $f \in C^1[a, b]$ και $\Delta: a = x_0 < \dots < x_n = b$ ένας διαμερισμός του $[a, b]$.

Τότε υπάρχει ακριβώς μια κυβική spline Hermite s ως προς Δ τ.ω.

$$\textcircled{4} \quad \left. \begin{array}{l} s(x_i) = f(x_i) \\ s'(x_i) = f'(x_i) \end{array} \right\} \quad i=0, \dots, n$$

Αν επι πλέον $f \in C^4[a, b]$. Τότε ισχύει,

$$\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq \frac{1}{384} h^4 \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|$$

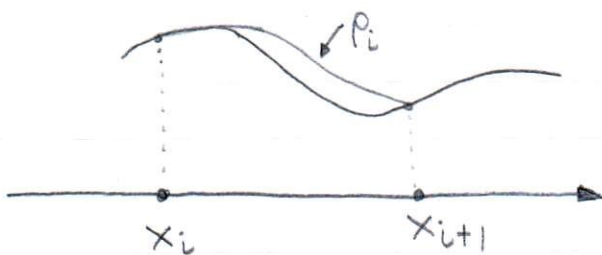
$$\mu \epsilon \quad h = \max_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_{i-1})$$

• Απόδειξη:

- Σύμφωνα με το Θεώρημα 4.4 (σελ. 192) υπάρχει ακριβώς ένα $p_i \in \mathbb{P}_3$ τ.ω.

$$\begin{cases} p_i(x_j) = f(x_j) \\ p_i'(x_j) = f'(x_j) \end{cases}, j = i, i+1, \quad i = 0, \dots, n-1$$

- Τότε η συνάρτηση $s: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $s(x) = p_i(x)$, $x \in [x_i, x_{i+1}]$, είναι η μοναδική κυβική spline Hermite που ικανοποιεί την ④.

• Εκτίμηση του σφάλματος:

Για $x \in [x_i, x_{i+1}]$ έχουμε:

$$\textcircled{*} \quad s(x) = p_i(x)$$

****** $\exists \xi(x) \in (x_i, x_{i+1})$

$$f(x) - p_i(x) = \frac{1}{24} (x - x_i)^2 (x - x_{i+1})^2 f^{(4)}(\xi(x))$$

Άρα, για $x \in [x_i, x_{i+1}]$ έχουμε,

$$f(x) - s(x) = \frac{1}{24} (x - x_i)^2 (x_i - x_{i+1})^2 f^{(4)}(\xi(x))$$

Επομένως,

$$|f(x) - s(x)| \leq \frac{1}{24} \frac{[(x - x_i)(x_{i+1} - x)]^2}{|f^{(4)}(\xi(x))|}$$

$$\leq \frac{1}{24} \left(\frac{(x_{i+1} - x_i)^2}{4} \right)^2 |f^{(4)}(\xi(x))|$$

$$\leq \frac{(x_{i+1} - x_i)^4}{16 \cdot 24} \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|$$

Επομένως,

$$|f(x) - s(x)| \leq \frac{1}{384} h^4 \cdot \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|$$

→ Το δεξιό μέλος της ανισότητας είναι ανεξάρτητο του x (και του i), οπότε,

$$\max_{a \leq x \leq b} |f(x) - s(x)| \leq \frac{h^4}{384} \max_{a \leq x \leq b} |f^{(4)}(x)|$$